

Звіт
Про службове закордонне відрядження міжвідомчої делегації
для ознайомлення з діяльністю пенітенціарної системи
Сполучених Штатів Америки

У рамках проекту бюро з питань освіти і культури Держдепартаменту США “IVLP” (обмін офіційними делегаціями) працівниками Державної пенітенціарної служби України начальником управління організації кримінально-виконавчої інспекції Янчуком О.Б. та начальником сектору по контролю за виконанням судових рішень територіального управління у Харківській області Асоцькою О.В. у період з 20 листопада до 11 грудня 2010 року у складі міжвідомчої делегації від України (у т.ч. представника Мінюсту, двох представників недержавних організацій) здійснено візит до Сполучених Штатів Америки (далі - США) з метою ознайомлення з діяльністю пенітенціарної системи США.

Під час візиту були проведені тематичні зустрічі з науковцями, працівниками центральних, штатних та муніципальних органів законодавчої та виконавчої влади, пенітенціарної системи, відвідані пенітенціарні установи різних рівнів юрисдикції. Також проведені зустрічі з представниками недержавних організацій, які беруть участь у реалізації кримінальної політики США у різних формах діяльності – програми з адвокатури ув'язнених, лікувальні та соціальні програми для ув'язнених, пробаційні програми, програми роботи із ув'язненими в установах та після звільнення, участь у формуванні політики та стандартів роботи із правопорушниками.

Сполучені Штати Америки — федеративна держава. Суб'єктами федерації є 50 штатів і федеральний округ Колумбія з розташованою в ньому столицею — м. Вашингтон.

Сполучені Штати Америки мають загальну територію 9629,09 тис. кв. км. та населення 309 млн чол.

Виконавча, законодавча і судова влади — представлені відповідно Президентом, Конгресом і Верховним Судом.

Кожен із 50 штатів має свою конституцію, систему органів влади і управління.

Найвищий орган законодавчої влади — двопалатний Конгрес США, що складається з двох палат: Палати представників (435 депутатів, що обираються на термін 2 роки) і Сенату (100 сенаторів, два від кожного штату, обираються на 6 років, одна третина переобирається кожні два роки).

Найвищий орган виконавчої влади — Президент США. Президент — глава держави, головнокомандувач збройними силами.

Найвищий орган судової влади — Верховний суд США.

Основні політичні партії — республіканська і демократична. Також існує багато інших, дрібніших партій.

Федеральний уряд США - централізована система державного управління США, встановлена згідно з конституцією США. Федеральний уряд

поділяється на три гілки: законодавчу, виконавчу і судову. За допомогою системи розподілу влади, кожна з гілок має деяку автономність роботи й деяку владу над двома іншими гілками. Крім того, велика частина політичних питань, відповідно до конституції, залишається в компетенції окремих штатів. Місцем розташування федерального уряду США є Федеральний округ та столиця країни, місто Вашингтон, на його території.

Місцеве самоврядування та управління в штатах базується на підставі адміністративно-територіального поділу, що входить до компетенції штату. Тому системи місцевого самоврядування у різних штатах різноманітні. Більшість штатів поділені на графства. Усього в США нараховується понад три тисячі графств. Їх населення обирає цілий ряд посадових осіб: шерифа, прокурора, скарбника. Під керівництвом останніх працюють муніципальні посадовці.

Верховний суд США - вища судова інстанція США, створення якої передбачено Конституцією. Рішення Верховного суду не підлягають апеляції ні в якому іншому суді.

До складу суду входить 9 суддів. Конгрес США має право змінювати це число, проте не використав це право з 1869. За Конституцією, члени Верховного суду служать довічно «при бездоганній поведінці».

З моменту утворення Верховного суду, майже 200 років тому, в ньому змінилося лише сто суддів.

Голова очолює суд, але на час прийняття рішень він має лише один голос, як і будь-який з членів суду.

Особиста юрисдикція Верховного суду поширюється лише на дві галузі: випадки, що стосуються високих посадових осіб іноземних країн, і випадки, коли одна із сторін є штатом. Усі інші справи надходять на розгляд Верховного суду тільки шляхом апеляції з нижчестоящих судів.

З кількох тисяч справ, зареєстрованих кожного року, суд, зазвичай, розглядає тільки близько 150. Більшість випадків пов'язана з інтерпретуванням законів або наміру Конгресу прийняти закон.

Простої більшості при наявності не менш як шести суддів (офіційний кворум) досить для прийняття рішення. У разі не одноголосних рішень, Верховний суд, зазвичай, відмічає обидві думки — більшості й меншості — і кожна може стати підґрунтям майбутнього рішення суду. Часто судді записують свою особливу думку, якщо вони в принципі згодні з рішенням, але за причинами, які відрізняють від доводів більшості.

США розділені на федеральні округи в кожному з яких є **федеральні суди**. Нинішня система федеральних судів: Верховний суд, 11 апеляційних судів, 91 окружний суд і 3 суди зі спеціальними повноваженнями. Конгрес і нині зберіг право як засновувати та скасовувати федеральні суди, так і визначати кількість судів у федеральній системі судочинства. Проте Верховний суд він скасувати не може.

Конституція не розглядає питання про те, які вимоги ставляться до судів. Ніде не сказано, що вони повинні бути юристами, хоча насправді всі федеральні

судді і судді Верховного суду є членами колегії адвокатів.

Другий рівень федеральної судової системи складають **апеляційні суди**, які були створені 1891 р. з метою спрощення розподілу судових справ і полегшення роботи Верховного суду. Територія Сполучених Штатів поділяється на 11 зон, кожна з яких обслуговується судом у складі від 3 до 15 суддів. Апеляційні суди переглядають рішення окружних судів (суд першої інстанції федеральної юрисдикції) в межах своїх округів. Вони також переглядають постанови незалежних арбітражних агенцій, таких, наприклад, як федеральна торговельна комісія й інші.

Ступенем нижче апеляційних судів стоять **окружні суди**. 50 штатів розділені на 89 округів. В окружному суді може бути від одного до 87 суддів. Залежно від масштабу справи, що розглядається, судді тимчасово можуть бути переведені з одного окружного суду до другого. Конгрес встановлює межі округів залежно від кількості населення та обсягу роботи. Деякі невеликі штати створюють один округ, тоді як великі штати (Нью-Йорк, Каліфорнія, Техас) поділяються на чотири округи кожний.

За винятком округу Колумбія, судді всіх окружних судів повинні постійно проживати на території свого округу. Сесії окружних судів скликаються через певні проміжки часу за чергою в різних містах округу.

Більшість справ і спірних питань, що їх розглядають в окружних судах, порушено самими судами і пов'язані вони, як правило, з порушенням федеральних законів (наприклад, поштові зловживання, крадіжка державної власності, порушення законів про якість продовольчих товарів, про банківські операції або у випадку шахрайства). Це єдині федеральні суди, в яких вердикт про винність обвинуваченого виноситься Великим журі присяжних, а остаточний вирок — Малим складом журі.

Спеціальні суди створені законодавчим актом Конгресу. Судці в цих судах, як і їхні колеги в інших федеральних судах, призначаються Президентом за узгодженням із Сенатом на період усього життя (напр. Претензійний суд, створений 1855 р. для розгляду грошових позовів, які пред'являли Сполученим Штатам, Митний суд, який займається виключно цивільними справами, які пов'язані з податками і зборами на товари, які імпортуються).

Сьогодні в США проживає 4, 5% населення і 25% в'язнів світу.

Кількість ув'язнених у США за останні роки зросла до 2,5 млн. Середня кількість ув'язнених на 100 тис. населення складає 750 що є найбільшою кількістю у світі. Рецидив злочинів складає до 70%.

Кількість ув'язнених в США за останні 20-30 років зростала дуже швидкими темпами. Ще у 1980 році кількість в'язнів у США була біля 400 тис., сьогодні - майже 2,5 млн. Крім того 7,4 млн. ув'язнених перебувають на пробачії. Тобто покараннями охоплено майже 3,2% населення країни.

У США функціонує федеральна пенітенціарна система та 50 штатних, які не мають між собою організаційних зв'язків, хоча використовують загальні стандарти роботи.

Усього в Америці близько 3,4 тис. в'язниць, з яких 115 федеральних. Існують приватні в'язниці (як на федеральному так і на місцевому рівнях близько 300 установ), діяльність яких організовується приватними організаціями за контрактом з федеральним урядом або урядом штатів.

У виправних закладах федеральної системи відбувають покарання особи, засуджені за федеральними законами, у штатних - відповідно за порушення законів штатів.

Система управління федеральними в'язницями підпорядкована Департаменту юстиції США.

Федеральне Бюро В'язниць (далі - Бюро) було створене в 1930 році, з метою централізації управління 11-у федеральними в'язницями на той час.

Сьогодні, Бюро складається з 116 установ (з яких 7 – нові), 6-ти регіональних відділень, Центрального Офісу, 2 навчальних центри для персоналу, і 22-х офісів виправлення у громаді.

Регіональні відділення і Центральний Офіс забезпечують адміністративний нагляд і фінансування установ і офісів виправлення у громаді. У веденні Бюро знаходиться приблизно 210 тис. федеральних ув'язнених.

Приблизно 82% ув'язнених утримуються у федеральних установах, інші – згідно контракту в приватизованих установах (13 установ), центрах виправлення у громаді (260 центрів) або місцевих в'язницях.

З числа утримуваних ув'язнено за наркотики – 52%, зброю – 15%, порушення міграційного законодавства – 11%.

Утримуються в установах максимального рівня безпеки – 11%, середнього – 30%, низького – 38%, мінімального – 17%.

Ув'язнених чоловіків -72%, жінок – 28%. Білошкірі ув'язнені – 64%, темношкірі – 21%, латиноамериканці – 2%, азіати – 2% та індіанці – 1%. Громадяни США складають 73% ув'язнених.

Вартість утримання ув'язнених складає 20-50 тис. дол. США на рік.

Річний бюджет Бюро на 2010 рік склав 6,18 млрд. дол. США, на 2011 рік заплановано 6.8 млрд. дол. США.

В установах функціонує 164 виробничих одиниці (94 фабрики), на яких влаштовано 16 тис. ув'язнених. Рівень доходів від виробництва за 2009 рік склав 854 млн. дол. США, у 2010 році планується 777 млн. дол. США

Тюремна індустрія випускає 100% усіх військових касок, формених ременів і портупей, бронежилетів, ідентифікаційних карт, сорочок, брюк, наметів, рюкзаків і фляжок для армії країни.

Окрім військового спорядження і обмундирування в'язниці виробляють 98% від ринку монтажних інструментів, 46% куленепробивних жилетів, 36% побутової техніки, 30% навушників, мікрофонів, мегафонів і 21% офісних меблів, авіаційне і медичне устаткування і багато що інше.

Центральний офіс Бюро є штаб-квартирою Бюро і розташований в адміністративному окрузі Вашингтон.

Керівник центрального офісу - Генеральний директор Harley. Larrin. Генеральний директор є політичною фігурою.

Центральний офіс складається з восьми підрозділів, які забезпечують управління головними напрямками діяльності Бюро, а також Національного корекційного інституту :

1. Адміністративний підрозділ відповідає за фінансові кошти і засоби управління: освоєння бюджету, фінанси, закупівлі і матеріальні цінності, рахунки ув'язнених, розташування, проектування і будівництво виправних установ, ремонт і обслуговування існуючих установ.

2. Підрозділ виправних програм відповідає за процедури забезпечення безпеки для ув'язнених і персоналу через заохочення корисної зайнятості ув'язнених. Підрозділ забезпечує розвиток і формування політики в напрямках: корекційні послуги та програми , програми розвитку навичок ув'язнених, психологічні послуги, релігійні послуги, спеціальні потреби правопорушників і так далі

3. Підрозділ Охорони здоров'я. Бюро має понад 3 тис. медичних приміщень, у тому числі приблизно 750 громадських оздоровчих центрів, з якими співпрацюють на підставі контрактів.

4. Підрозділ управління тюремним персоналом відповідає за питання підбору персоналу, зарплату, умови служби, стимулювання і нагороди, тривалість служби, дисциплінарні дії оцінки.

5. Підрозділ промисловості, освіти і професійного навчання, відповідає за організацію освіти та програми професійного навчання в межах в'язниць.

Підрозділ також спостерігає за Федеральною Тюремною Промисловістю (FPI), яке є однією з головних виправних програм, керованих Бюро. Тюремна промисловість функціонує з 1934 року як урядова корпорація UNICOR. FPI наймає і забезпечує навчання федеральних ув'язнених на базі різноманітних фабричних установ.

6. Підрозділ інформації, політики і громадських справ ("IPRA") відповідає за збір і поширення інформації серед персоналу Бюро, та урядових організацій і громадськості.

7. Підрозділ юридичної консультації відповідає за 7 напрямів в Центральному офісі, 6-ти регіональних офісах, і 24-х об'єднаних підрозділах на місцях. Підрозділ відповідає за юридичну підтримку Бюро у питаннях скарг, договірних питаннях, юридичній оцінці договірних питань, питаннях нерухомості і екологічних питаннях, адміністративних скаргах, Урядовій етиці, трудовому праві і персональних проблемах. Підрозділ також забезпечує юридичну підтримку в питаннях виконання покарань та координує підготовку професійних учбових програм. Головне завдання місцевих юридичних підрозділів - забезпечити юридичну підтримку розгляду скарг ув'язнених, юридичну консультацію регіональних адміністрацій .

8. Підрозділ програмного огляду відповідає за моніторинг виконання планів (програм) Бюро, проводить оцінку ризиків, створення оглядових директив, аналіз програмних тенденцій. Підрозділ проводить аналіз відповідності усіх програм законам, правилам і політиці. Крім того підрозділ проводить дослідження адекватності і ефективності управлінської діяльності в досягненні програмних результатів. Підрозділ так само забезпечує зв'язок із зовнішніми контрольними агентствами і забезпечує управління розробкою і супроводом програм в області акредитації установ.

Національний Інститут Корекції ("NIC") - агентство в межах Федерального Бюро В'язниць, яке очолює Директор, призначений U.S. Міністром юстиції. Правління 16-членов, також призначені Міністром юстиції. NIC забезпечує навчання, технічну допомогу, інформаційні послуги, і допомогу політичної розробки програм Федеральному і місцевим виправним агентствам.

Бюро В'язниць має шість регіональних відділень, які безпосередньо спостерігають за діями установ в межах їх відповідних регіонів країни.

Персонал регіонального офісу включає: Регіонального Директора і Заступника регіонального директора, адміністраторів в області кадрів, освіти, охорони здоров'я, управління фінансами, виправними програмами і послугами, послугами психології, капеланськими послугами, розвитком ресурсів і законних послуг, комп'ютерними послугами, безпеки, харчування і виправлення у суспільстві.

Штат Бюро складають 37 800 співробітників, які забезпечують безпеку, надання ув'язненим необхідних послуг і їх участь в програмах.

Співвідношення працівників, які працюють безпосередньо в установах, до ув'язнених складає у середньому 1 до 4.

Максимальний вік служби до виходу на пенсію - 57 років. Умови виходу на пенсію за віком - 20 календарних років вислуги на 50 років віку. Розмір пенсії складає 50% - 90% заробітної плати залежно від вислуги років. Сім'я має право успадковувати пенсію.

У якості пільг працівники пенітенціарної системи отримують частково оплачуваний державою пакет послуг з медичного страхування, придбання нерухомості, отримання кредитів та інше.

Початкова зарплатня охоронця федеральної системи – 55-65 тис. дол. США на рік, вчителя – 35 тис. дол. США, начальника регіонального управління – 220 тис. дол. США на рік.

Бюро В'язниць використовує дві установи для навчання і підготовки персоналу Бюро:

Національна Виправна Академія (NCA) (штат Колорадо), включає Учбовий Центр Спеціальних дисциплін (MSTC), Національний Інститут Академії (NIC) і Інформаційний Центр.

Академія навчання персоналу (STA) (штат Джорджія). Проводить тритижневий ввідний курс навчання "Введення у корекційну техніку" (ICT).

Проходження курсу обов'язкове для усіх нових працівників корекційних установ.

Розподіл ув'язнених по усіх федеральних в'язницях (контроль руху ув'язнених) здійснює Техаський офіс Бюро.

1. В'язниці мінімальної безпеки - Федеральні тюремні табори - проектується для ненасильницьких злочинців без історії втечі. Кімнати для ув'язнених в стилі гуртожитку, з ліжками і індивідуальними тумбочками.

2. В'язниці низької безпеки.

3. В'язниці середньої Безпеки.

4. В'язниці високої Безпеки. Ув'язнені зазвичай живуть в камерах замість гуртожитків. Персонал постійно управляє діяльністю і рухом ув'язнених в межах в'язниці.

Спеціальні установи.

1. Центри ув'язнення – досудове утримання осіб, що звинувачуються в злочинах, а так само ув'язнені іноземці, які очікують депортації.

2. Адміністративний виправний Будинок (ADX) максимальної безпеки у Флоренції, штат Колорадо - Федеральна в'язниця самого високого рівня безпеки. У цій установі утримуються – особи, засуджені за вбивства в період відбуття покарання, серйозні напади на персонал або ув'язнених, спроби втечі з іншої Федеральної тюрми з обтяжуючими обставинами.

3. Федеральні медичні центри – для осіб з серйозними фізичними або психічними проблемами здоров'я. Установи обладнані для лікування тривалих хвороб з ускладненнями.

4. Приватні центри виправлення у громаді - проектується, щоб допомогти ув'язненим адаптуватися від в'язниці до громадського життя, або, щоб дозволити таким, що тримаються на низькому рівні безпеки відбутися терміни покарання в середовищі суспільно-корисних стосунків.

Установи складаються з блоків. Кожен блок має персонал, який включає: менеджера, менеджера по підготовці до звільнення, виправного адвоката, психолога, учителя, обслуговуючий персонал. Персонал блоку приймає більшість рішень з питань утримання ув'язнених в блоці.

Кожен працівник установи, незалежно від посади, професії та статі має при собі засіб зв'язку, засіб для подання сигналу не безпеки, металеві браслети, і має відповідні протокольні обов'язки дій в екстремальних ситуаціях, для чого проходить відповідну підготовку. У деяких установах працівники, що перебувають на території установи, забезпечені спецзасобами та бронежилетами від холодної зброї.

Ув'язнені у федеральних в'язницях працюють п'ять днів в тиждень, починаючи з 7:30. Працевлаштовані залежно від робочих навичок і потреб установи. Силами ув'язнених забезпечуються такі роботи в установах як: їдальня, пральня, прибирання.

У федеральних в'язницях працюють фабрики, які виробляють товари і послуги для Федеральних Урядових клієнтів. Ці фабрики - частина

самостійної Урядової корпорації, відомої як Федеральна Тюремна Промисловість, або UNICOR.

Корекційна робота із засудженими здійснюється за спеціально розробленими програмами – освітніми (загальна та професійна освіта), розвитку позитивних навичок та мислення, психологічної корекції. Крім того існує програма здоров'я, тобто лікування від хімічної, наркотичної залежності, алкоголізму тощо. Лікувальні програми застосовуються також до засуджених за злочини, пов'язані із зґвалтуванням.

Для забезпечення релігійних послуг кожна установа має як мінімум одного капелана. Установи відвідують релігійні волонтери.

Велика увага приділяється профілактиці захворювань і питанням особистої гігієни. Ув'язнені – це єдина категорія громадян, яким Конституцією США гарантується безкоштовне лікування.

Всі ув'язнені проходять обов'язкове медичне обстеження, при цьому ті, які мають відкриту форму туберкульозу, поміщуються до спеціальних камер, де з метою недопущення розповсюдження інфекції обладнана окрема система вентиляції та створено понижений атмосферний тиск. Варто відмітити, що в установах закритого типу США відсутня проблема епідемії туберкульозу.

Підготовка до звільнення починається за 12-18 місяців перед звільненням. Ув'язнені проходять спеціальний курс навчання по підготовці резюме і пошуку роботи, вивченню можливостей, прав і обов'язків на волі.

Ув'язнені, що характеризуються позитивно, можуть переводитися в центри виправлення у громаді, також відомі як "проміжні будинки" за 3-6 місяців до кінця терміну. Такі центри сприяють адаптації ув'язнених до умов вільного життя, працевлаштування, продовженню лікування і надають інші послуги залежно від соціальних потреб ув'язнених. Центри виправлення у громаді керуються приватними підрядчиками, хоча нагляд забезпечують співробітники Бюро. Ув'язнені, які знаходяться в таких центрах зобов'язані перераховувати 25% доходів від своїх прибутків на відшкодування утримання.

Федеральна служба пробації Сполучених штатів Америки перебуває у складі Департаменту юстиції.

У цілому на кінець 2010 року в США у системі пробації перебуває 7,4 млн. громадян.

Пробація може застосовуватись лише в разі вчинення нетяжкого злочину, але у пробація не виключається навіть у випадку вчинення особою тяжких злочинів.

Зазвичай строк пробації не повинен перевищувати п'яти років.

До того як суддя прийме рішення про застосування пробації, співробітники служби пробації повинні вивчити особу, оточення та спосіб життя обвинуваченого та скласти досудовий рапорт. Досудовий рапорт складається із 14-40 сторінок. У досудовому рапорті міститься інформація

про злочин, кримінальна історія особи, соціальний статус, загальні відомості про сім'ю, залежності та рекомендації.

Пробація може застосовуватися і до осіб, які умовно звільнені від покарання. Якщо такі особи порушують встановлені законом правила чи вчиняють новий злочин, вони повертаються до установ. При цьому рішення про повернення до установи приймається адміністрацією установи, яка застосувала до такого ув'язненого умовне звільнення.

Служба пробації також може виконувати функції подання до суду спеціального рапорту про можливість звільнення ув'язненого під заставу.

Найпоширенішими умовами пробації є:

- а) участь у виконанні суспільно корисних робіт;
- б) заборона відвідування певних місць;
- в) проходження курсу навчання, професійної підготовки чи лікування;
- г) утримання від вживання алкоголю та наркотиків, володіння вогнепальною зброєю;

д) проведення регулярних зустрічей з працівником служби пробації (який одночасно є патронажним службовцем і поліцейським, оскільки він не тільки контролює та наглядає за підопічними, допомагає їм у ресоціалізації, а й може заарештувати їх без відповідного ордеру в разі порушення умов пробації тощо).

При обранні інтенсивності пробаційного нагляду оцінюються такі ризики:

- рівень самоконтролю;
- антисоціальні риси характеру;
- антисоціальні цінності;
- вплив кримінального оточення;
- наявність негативних залежностей;
- сімейні проблеми.

Інтенсивний нагляд передбачає проведення зустрічей з офіцером пробації від 4-х до 20-ти разів на місяць проти одної-двох при звичайному нагляді. Зустрічі проводяться не лише в офісі, але й вдома у підоблікового, за місцем роботи, навчання, у лікарні тощо.

Усі працівники пробації проходять навчання навичкам спілкування та візуальній діагностиці психічного стану, а також проведенню мотиваційно-виховних бесід у програмі "Мислення заради змін". До профілактичних бесід з питань наркотичної залежності залучаються відповідні спеціалісти.

Як приклад, служба пробації федерального округу штату Міннесота (регіон обслуговування 800 кв. миль, п'ять округів, 5 млн. населення).

Штат офісу складає 80 спеціалістів (держслужбовці або офіцери з урахуванням адміністративних посад).

У сфері обслуговування перебуває 1250 осіб під наглядом та 500 ув'язнених (щодо яких проводяться досудові дослідження). Спеціалісти, які займаються підготовкою досудових рапортів та рапортів про можливість

застосування застави раніше перебували у складі судів, але з 2009 року їх передали до служби пробації.

Річна вартість здійснення пробації щодо одного клієнта складає 6,5 тис. дол. США порівняно з 27 тис. дол. США – на ув'язненого.

Заробітна плата офіцера пробації складає 50-100 тис. дол. США на рік (приблизно 33 – 79 тис. грн.), а працівників пробації, які є держслужбовцями – 78 тис. дол. США на рік (приблизно 51 тис. грн. місяць).

Один офіцер пробації здійснює нагляд у середньому щодо 50-ти підоблікових.

Протягом року складається до 500 досудових рапортів з рекомендаціями щодо обрання міри покарання та 500 рапортів про можливість застосування застави (після проведеного дослідження).

Приклад методів та засобів здійснення технічного пробаційного нагляду служби пробації федерального округу штату Міннесота:

1. Офіцер пробації має доступ до всіх електронних баз, де може міститися інформація про особу: затримання поліцією, розшук, реєстрація за місцем проживання, автомобіль та порушення правил дорожнього руху і т.п. Перед кожною зустріччю офіцер пробації перевіряє такі бази.

2. Експрес аналіз сечі на наявність наркотиків, який проводить офіцер пробації (пластикові баночки – тестер вартістю 3 дол. США) або інший аналіз, що передається до лабораторії (наклеювання на тіло спеціального пластира, який фіксує потовиділення). Результати таких аналізів можуть використовуватися як докази у суді.

3. Експрес аналіз на вживання алкоголю. Або безпосередньо офіцер пробації (мобільний апарат аналізу видиху, вартість 700 дол. США), або через прибор, що розташований вдома у підоблікового та обслуговується приватною компанією за контрактом. Такий прибор працює автономно та приєднаний до телефонної лінії.

4. Здійснення телефонного контролю за стаціонарним телефоном. Для тих, хто має обмеження у пересуванні і повинен перебувати вдома.

5. Здійснення електронного моніторингу за допомогою пластикових браслетів GPS (вартість 1700 дол. США) для тих, хто може виходити з дому. Вартість обслуговування – 3,18 дол. США. Якщо зазначено у рішенні суду – сплачує клієнт.

Усі технічні прилади контролю надає приватна компанія, яка також веде електронну базу нагляду.

У США існує широка мережа неурядових (громадських) організацій, які історично опікуються проблемами виправних закладів – від розробки стандартів утримання в'язнів до надання ув'язненим та членам їх сімей відповідних послуг за контрактом.

Як правило, зазначені організації є фінансово незалежними, але ті, що займаються дослідженнями пенітенціарних питань та наданням послуг фінансуються з державного бюджету.

Цікавий досвід являє діяльність Американської асоціації виправних закладів (АСА).

АСА – неприбуткова, недержавна, найстаріша (1870 рік) та найбільша в світі міжнародна асоціація виправних закладів, акредитована при ООН. Американська асоціація виправних закладів налічує 20 000 членів. АСА має відділення у всіх штатах США, а також більше 60 філій в деяких великих штатах.

АСА працює над всіма дисциплінами, які існують у фаховій галузі виправних закладів, розробляє та корегує відповідні стандарти та критерії акредитації, які ліцензуються державою для усіх видів корекційних установ та організації різної юрисдикції. Усього існує 25 видів стандартів, розроблених організацією.

Організація проводить платні тренінги та навчальні семінари з питань корекційної діяльності, публікації, виставки засобів, які можуть використовуватися у в'язницях для різних видів діяльності, розробляє тренінгові програми.

Організація проводить розроблену процедуру акредитації корекційних установ, яка займає приблизно 18 місяців. Процедуру акредитації фінансує установа, яка запросила організацію для акредитації. Акредитація проводиться раз у три роки. Установа, яка не пройшла акредитацію АСА фінансується гірше, ніж та, яка пройшла, що відображається на заробітній платі персоналу.

На сьогодні акредитацію АСА пройшли практично усі в'язниці США.